

Grupp 7

FCI-nummer 99

FCI-standard på tyska publicerad 2015-05-26

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2015-03-19

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2016-03-07

WEIMARANER

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för WEIMARANER

**Ursprungsland/
hemland**

Tyskland

Användningsområde

Mångsidigt användbar jakthund med alla nödvändiga förutsättningar för arbete i fält, i skog och i vatten, såväl före som efter skott.

FCI-klassifikation

Grupp 7, sektion 1:1. Med arbetsprov.

Bakgrund/ändamål

Det finns talrika teorier om hur weimaraner uppstod. Det är dock klart att rasen då till stor del härstammade från viltspårhundar och att den förekom vid Weimars hov redan i början på 1800-talet. Till mitten av 1800-talet var aveln helt inriktad på prestation och låg nästan uteslutande i händerna på yrkesjägare och furstar i framför allt området kring Weimar och i Thyringen i Tyskland. När viltspårhundens storhetstid var förbi korsades dessa hundar med stående fågelhundar. Dagens weimaraner etablerades omkring 1890. Jämte korthårig weimaraner förekom rasen redan före sekelskiftet i enstaka fall även i en långhårig variant. Sedan 1890 är rasen i huvudsak fri från inkorsningar av andra raser, framför allt från pointer. Därmed är rasen förmodligen den äldsta tyska stående fågelhundsrasen då den renavlats sedan år 1900.

Helhetsintryck

Rasen skall vara en medelstor till stor jakthund. Den skall vara av ändamålsenlig brukstyp, linjeskön och senig med kraftig muskulatur. Könsprägeln skall vara tydligt utpräglad.

**Viktiga
måttförhållanden**

Kroppslängden skall förhålla sig till mankhöjden ungefär som 12:11. Längden från nospetsen till stopet skall något överstiga avståndet mellan stopet och nackknölen. Avståndet från armbågen till mitten av handloven skall ungefär motsvara avståndet mellan armbågen och manken.

Uppförande/karaktär

Rasen skall vara en mångsidig, lättdresserad, stabil och hängiven jakthund med systematiskt och uthålligt sök, men ändå inte vara överdrivet temperamentsfull. Den har ett anmärkningsvärt gott luktsinne. Rasen skall ha rovdjursskärpa och vaksam utan att vara aggressiv. Den skall vara stabil i stånd och i vattenarbete, men skall också ha anmärkningsvärd fallenhet för eftersöksa

Huvud

Skallparti

Skalle

Skallpartiet skall stå i proportion till kroppstorleken och ansiktet. Hanhundar skall ha bredare skallparti än tikar. Bägge skall dock ha skallparti som är proportionerligt med huvudets längd. Huvudet skall

	<p>uppvisa en fördjupning i mitten av pannan. Nackknölen skall vara lätt till måttligt framträdande. Okbågarna skall vara tydligt framträdande.</p>
Stop	Stopet skall vara synnerligen svagt markerat.
Ansikte	
Nostryffel	Nostryffeln skall vara stor och nå framför underkäken. Den skall vara mörkt köttfärgad och bakåt gradvis övergå till grått.
Nosparti	Nospartiet skall vara långt och särskilt hos hanhundar kraftigt. I profil skall det verka nästan kantigt. Nospartiet skall vara jämnt kraftigt. Nosryggen skall vara rak eller något välvd men aldrig konkav.
Läppar	Läpparna skall vara måttligt överhängande. Slemhinnorna skall liksom gommen vara köttfärgade. Mungiporna skall vara svagt markerade.
Käkar/tänder	Käkarna skall vara kraftiga. Bettet skall vara ett fulltaligt, regelbundet och kraftigt saxbett.
Kinder	Kinderna skall vara muskulösa och tydligt framträdande.
Ögon	Ögonen skall vara mörkt till ljus bärnstensfärgade. Valpar har himmelsblå ögon. Uttrycket skall vara uppmärksam. Ögonen skall vara runda och aningen snedställda. Ögonkanterna skall vara väl åtliggande.
Öron	Öronen skall vara breda, ganska långa och nå ungefär till mungipan. De skall vara högt och tätt ansatta samt avrundade nertill. När hunden är uppmärksam skall öronen vara något framåtriktade och svagt inrullade.
Hals	Halsen skall bäras väl och nacken skall vara välvd. Halsen skall vara muskulös, torr, nästan rund och inte för kort. Den skall vidgas mot skuldran och harmoniskt övergå i rygglinjen och bröstet.
Kropp	
Överlinje	Överlinjen skall harmoniskt löpa över den välvda halslinjen, den väl markerade manken och den relativt långa ryggen.
Manke	Manken skall vara väl markerad.
Rygg	Ryggen skall vara fast och muskulös utan svank. Hunden skall inte vara överbyggd. En något längre rygg är rasspecifikt och inte felaktigt.
Ländparti	Ländpartiet skall vara brett, muskulöst och plant till lätt välvt. Övergången mellan ryggen och länden skall vara väl samlad.

Kors	Bäckenet skall vara långt och måttligt sluttande.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara kraftig utan att vara överdrivet bred. Den skall ha tillräckligt djup – nå nästan till armbågarna – och tillräcklig längd. Bröstkorgen skall vara väl välvd utan att vara tunnformad och ha långa revben. Förbröstatet skall vara väl markerat.
Underlinje och buk	Underlinjen skall svagt uppdragen. Buklinjen skall inte vara uppdragen..
Svans	<p>Svansen skall vara ansatt något lägre än jämfört med liknande raser. Svansen skall vara kraftig och väl behårad. Den skall bäras hängande i vila och vågrätt eller högre vid uppmärksamhet och under arbete. I länder där det är tillåtet enligt lag kan svansen hos korthåriga weimaraner som används till jakt kuperas av funktionella skäl.</p> <p><i>Svanskupering är förbjuden i Sverige.</i></p>
Extremiteter	
Framställ	
Helhet	Frambenen skall vara långa, seniga, raka och parallella. De skall inte vara brett ställda.
Skulderblad	Skulderbladen skall vara långa, snedställda och väl åtliggande. Muskulaturen skall vara kraftig. Vinklingen mellan skulderblad och överarm skall vara god.
Överarm	Överarmarna skall vara snedställda, tillräckligt långa och starka.
Armbåge	Armbågarna skall vara fria, varken inåt- eller utåtvridna.
Underarm	Frambenen skall vara långa och lodrätt ställda.
Handlov	Handlovarna skall vara kraftiga och torra.
Mellanhand	Mellanhänderna skall vara seniga och lätt vinklade framåt.
Framtassar	Framtassarna skall vara kraftiga och parallellt ställda. Tärna skall vara knutna och välvda. Längre mittentår är raskarakteristiskt och alltså inget fel. Klorna skall vara ljusst till mörkt grå. Trampdynorna skall vara väl pigmenterade och hårda.
Bakställ	
Helhet	Bakbenen skall vara långa, seniga och ha god muskulatur. De skall vara parallellt ställda, varken vara utåt- eller inåtvridna.
Lår	Låren skall vara tillräckligt långa och kraftiga med god muskulatur.

Knäled	Knälederna skall vara kraftig och torra.
Underben	Underbenen skall vara långa med tydligt framträdande senor.
Has/hasled	Hasorna skall vara kraftiga och torra.
Mellanfot	Mellanfötterna skall vara seniga och nästan lodrätt ställda.
Baktassar	Baktassarna skall vara kraftiga och kompakta, utan sporrar. Tärna skall vara knutna och välvda. Längre mittentår är raskarakteristiskt och alltså inget fel. Klorna skall vara ljusst till mörkt grå. Trampdynorna skall vara väl pigmenterade och hårda.
	<i>Borttagning av sporrar utan veterinärmedicinska skäl är förbjuden i Sverige.</i>
Rörelser	Rörelserna skall vara flytande och vägvinnande i alla gångarter. Fram- och bakben skall föras parallellt. Galoppsprånget skall vara långa och flacka. Ryggen skall hålla sig rak i trav. Passgång är inte önskvärt.
Hud	Huden skall vara kraftig. Den skall vara åtsmitande utan att vara för stram.
Päls	
Pälsstruktur	<i>Korthårig:</i> Kort (men längre och tätare än hos de flesta liknande raser), kraftig, mycket tät, slätt åtliggande täckhår utan eller med ringa underull. <i>Långhårig:</i> Mjuka, långa täckhår med eller utan underull. Pälsen skall vara slät eller något vågig. På öronens övre del skall pälsen vara flödigt lång. På öronens nedre del är sammetsaktig päls till-låten. Päslängden på bälens sidor skall vara 3-5 cm, på halsens undersida, förbröstat och på buken är pälsen oftast något längre. Det skall finnas gott om behäng, byxor och fana på svansen, men underlinjen skall ha något kortare hår. Päls skall finnas mellan tärna. Pälsen på huvudet skall vara mindre lång. Hos enstaka individer förekommer päls motsvarande s.k. stockhaar, d.v.s. grov päls med medellång, tät och väl åtliggande täckhår, tjock underull och måttligt utvecklade behäng och byxor.
Färg	Färgen skall vara grå i silver-, rådjurs-, eller musgrå färgton eller i ett mellanting mellan dessa. Huvudet och öronen är oftast ljusare. Vita tecken är bara tillåtna i ringa grad på bröst och tår. Enstaka hundar har en mer eller mindre utpräglad ål längs ryggraden.
Storlek/vikt	
Mankhöjd	Hanhundar: 59–70 cm Tikar: 57–65 cm

Vikt	Hanhundar: ca 30–40 kg Tikar: ca 25–35 kg
Fel	Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.
Allvarliga fel	<ul style="list-style-type: none"> • Utbrett ullig päls hos den korthåriga varianten. • Uttalad lockig eller tunn päls hos den långhåriga varianten. • Vita tecken på andra ställen än på bröst och tår. • Uttalad långa eller korta öron; öron som inte är inåtböjda. • Tydlig svank- eller karprygg; tydligt överbyggd. • Uttalad löst markerat halsskinn (hakupåse) • Tydligt hjul- eller kobent. • Bristfälliga vinklar, utåtvridna armbågar, lösa tassar.
Diskvalificerande fel	<ul style="list-style-type: none"> • Aggressiv eller extremt skygg. • Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras. • Tydliga avvikelser i typ, avsaknad av könsprägel. • Mankhöjd som avviker mer än 2 cm från den i standarden angivna. • Fullständigt otypisk, framförallt för tung eller klen kroppsbyggnad • Alla avvikelser i proportioner. • Uttalad bundna rörelser. • Missbildad eller defekt hud. • Delvis eller fullständig hårlöshet. • Avsaknad behåring på buk och öron (läderöron). • Avvikelser från gråtonen, t.ex. gul- eller brunaktig; tantecken. • Annan färg än grå; blå färgton. • Absolut otypisk skalle. • Starkt avvikande nosparti, t.ex. för kraftiga läppar, kort eller spetsig nos, helt otypisk nosrygg, t.ex. konkav. • Entropion, ektropion; lätta och ensidiga ögonkantsfel. • Avsaknad av mer än två PM1 eller M3. • Missbildad, tunnformad bröstorg; bröstorg som är otillräckligt djup eller lång. • Starkt uppdragen buklinje. • Missbildade extremiteter.
Nota bene	Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.
Testiklar	Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation och företräder alla hundar och hundägare i Sverige. Med våra 300 000 medlemmar är vi en av landets största intresseorganisationer. Vi sprider information, utbildar och väcker debatt – och visar på den stora glädjen och nyttan med hund!

**SVENSKA
KENNELKLUBBEN**
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

POSTADRESS | 163 85 Spånga
BESÖKSADRESS | Rinkebysvängen 70
TELEFON | 08-795 33 44
E-POST | agstandard@skk.se

www.skk.se